

Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church

Parish: www.pbvmnh.org / PBVM.Manchester.NH@gmail.com

Rev. Father Ihor Papka (860) 617-6357 vipapka@yahoo.com

Deacon Jon Messer (603) 233-9948 NHBagpiper@gmail.com

Cantors: Christina Vogel and John Housty

Trustees: Mrs. Pam Young (603) 315-9536 pjiyoungnh@gmail.com

Dr. Oleh Pankewycz: (716) 449-2309 Olehgp@gmail.com

Mr. Taras Zubrytskyy (603) 757-3426 Taraszub0@gmail.com

Facebook: AnyaVogelPBVM@Comcast.net

Religious Education for Children: Christina Vogel (603) 686-2092

Bulletin for Sunday May 11, 2025

SUNDAY OF THE PARALYTIC

STS. CYRIL AND METHODIUS, TEACHERS OF THE SLAVS (Fourth Paschal Sunday)

Divine Liturgy, Intentions and Various Services for May

Sun. 5/11 (10am) Divine Liturgy
Sat. 5/17 (9am) For health of Josephne
Housty, by her son, John (6pm) Vespers Svcs
Sat. 5/17 (6pm) Vespers Services
Sun. 5/18 (10am) Divine Liturgy

Sat. 5/24 (6pm) Vespers Services
Sun 5/25 (10am) Divine Liturgy
Sat. 5/31 (6pm) Vespers Services
Sun. 6/1 (10am) Divine Liturgy

Easter Season:

On Easter Sunday, we entered into the Easter Season, which lasts for the next forty days until Ascension Thursday. During this time, our greeting changes from Slava Isusu Khrystu! (Glory to Jesus Christ!) to Khrystos Voskres! (Christ is Risen!), to which we respond Voeestinu Voskres! (Indeed He is Risen!). We also do not kneel during these next forty days because kneeling is a sign of penance, but we now celebrate Christ's victory over death by His holy Resurrection, and so we remain standing during those times of the Divine Liturgy when we would normally kneel. This is not just for sanctification, the proper posture for all prayer is to stand rather than to kneel. In Church and at your icon corner at home, there is NO KNEELING at any time. Standing is a sign of joy, and what greater joy do we have other than the Resurrection of Christ?

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Troparion (3): Let the heavens be glad, let the earth rejoice, for the Lord has done a mighty deed with His arm. He trampled death by death; He became the firstborn of the dead; He saved us from the abyss of Hades and granted great mercy to the world.

Troparion (4): As equals of the apostles and teachers of the Slavs, beg the Master of all to confirm us in the faith and in unity of heart, O Cyril and Methodius. Beg Him for peace in the world and mercy on our souls.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (3): With Your divine protection, O Lord, as You once raised the paralytic, now lift up my soul paralyzed with all kinds of sin and evil deeds of wickedness, so that, as saved, I may cry out to You: Glory be to Your might, O merciful Christ!

Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (8): Although You descended into the grave, O Immortal One, You destroyed the power of Death. You arose again as a victor, O Christ God. You announced to the women bearing ointment: Rejoice! You gave peace to Your apostles and resurrection to the fallen.

Prokimenon (1): May Your kindness, O Lord, be upon us who have put our hope in You.

Verse: Exult, you just, in the Lord; praise from the upright is fitting.

Prokimenon (7): Precious in the eyes of the Lord is the death of His saints.

Verse: What shall I render to the Lord, for all the things that He had rendered to me?

Epistle: Reading of the Acts of the Holy Apostles. (Acts 9:32-42)

In those days, as Peter was passing through every region, he went down to the holy ones living in Lydda. There he found a man named Aeneas, who had been confined to bed for eight years, for he was paralyzed. Peter said to him, "Aeneas, Jesus Christ heals you. Get up and make your bed." He got up at once. And all the inhabitants of Lydda and Sharon saw him, and they turned to the Lord. Now in Joppa there was a disciple named Tabitha (which translated means Dorcas). She was completely occupied with good deeds and almsgiving. Now during those days she fell sick and died, so after washing her, they laid [her] out in a room upstairs. Since Lydda was near Joppa, the disciples, hearing that Peter was there, sent two men to him with the request, "Please come to us without delay." So Peter got up and went with them. When he arrived, they took him to the room upstairs where all the widows came to him weeping and showing him the tunics and cloaks that Dorcas had made while she was with them. Peter sent them all out and knelt down and prayed. Then he turned to her body and said, "Tabitha, rise up." She opened her eyes, saw Peter, and sat up. He gave her his hand and raised her up, and when he had called the holy ones and the widows, he presented her alive. This became known all over Joppa, and many came to believe in the Lord.

Alleluia Verses:

Verse: I will sing forever of Your love, O Lord; through all ages my mouth will proclaim Your truth.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: Of this I am sure, that Your love lasts forever, that Your truth is as firmly established as the heavens.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: Your priests shall be clothed with holiness; Your faithful shall ring out their joy. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: For the Lord has chosen Zion; He has chosen it for His dwelling. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel: (Jn 5:1-15)

At that time, Jesus went up to Jerusalem. Now there is in Jerusalem at the Sheep [Gate] a pool called in Hebrew Bethesda, with five porticoes. In these lay a large number of ill, blind, lame, and crippled. One man was there who had been ill for thirty-eight years. When Jesus saw him lying there and knew that he had been ill for a long time, he said to him, "Do you want to be well?" The sick man answered him, "Sir, I have no one to put me into the pool when the water is stirred up; while I am on my way, someone else gets down there before me." Jesus said to him, "Rise, take up your mat, and walk." Immediately the man became well, took up his mat, and walked. Now that day was a sabbath. So the Jews said to the man who was cured, "It is the sabbath, and it is not lawful for you to carry your mat." He answered them, "The man who made me well told me, 'Take up your mat and walk.' They asked him, 'Who is the man who told you, 'Take it up and walk?'" The man who was healed did not know who it was, for Jesus had slipped away, since there was a crowd there. After this Jesus found him in the temple area and said to him, "Look you are well; do not sin anymore, so that nothing worse may happen to you." The man went and told the Jews that Jesus was the one who had made him well.

It is truly right... (Or the Hirmos of the Feast):

The angel exclaimed to her, full of grace: Rejoice, O pure virgin, again I say: Rejoice! Your Son is risen from the grave on the third day and has raised the dead. Let all nations rejoice. Shine in splendor, O new Jerusalem! For the glory of the Lord is risen upon you. Sing with joy and rejoice, O Zion sing. And you, pure Mother of God, rejoice in the resurrection of your Son.

Father Ihor's Sermon

In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit! Amen. Khrystos Voskres! My dear Brothers and Sisters in Christ: Today is the Fourth Sunday of Pascha, which is known as the Sunday of the Paralytic because of the appointed reading from the Gospel of John which we have just heard. That the Holy Church has appointed this reading for the Fourth Sunday of Pascha is very interesting, because we begin now to hear Gospel lessons which no longer have any obvious and outward connection to the Paschal season. No longer do we commemorate the events surrounding the Lord's Resurrection, but about encounters which had already come to pass before our Lord Jesus Christ went to His voluntary and saving Passion.

What is the meaning of this? In a general sense we have already been given the answer during the Lenten season, during the celebration of the Liturgy of the Presanctified Gifts: "the light of Christ enlightened all." These prior events in the Lord's earthly ministry, like everything in the Holy Scriptures and in all of life itself, can only be properly understood in the light of Christ's Resurrection. And indeed, the Church is showing us that the significance of Pascha is by no means limited to the future only, to the resurrection of all men on the last day. The Church is showing us that Pascha is the only significance of any event,

the only meaning of any story, whether in the life of Christ or in all the life of men. As the Apostle says: if Christ be not raised, your faith is vain. Indeed, not our faith only but all the world is nothing if not vanity without the Resurrection of the Lord.

What then is the Paschal significance of this Gospel passage in particular? Blessed Augustine has given the following interpretation. The five porches surrounding the pool are the five Books of Moses, that is, they are the Law. "But," says the saint, "those books brought forth the sick, not healed them. For the law convicted, not acquitted sinners." This is the meaning of the multitude of sick folk who lay within; this is the condition of the human race before the coming of Christ. Yet not all the human race: The Jewish people, shut in by the five porches, the Law of Moses, were waiting for the moving of the water which would heal them, but those outside had as yet no chance or hope of ever being healed. Well does the Apostle preach the benefit of the Law, even despite its inability to heal, for it is surely far better and more desirable to know one's own sickness than to be blind, maimed and paralyzed, and all the while to believe that one is the very picture of health. Our modern world, so desperate to proclaim its own enlightenment and to pride itself in its every vice, would do well to take heed. No indeed: every miracle performed by Christ during His earthly life, and every miracle performed even up until today by His saints, is a self-revelation of the unseen God. Miracles, as the Holy Fathers teach, are given not for the faithful but for the unbelieving. Yet we must be careful to understand what sort of faith it is that miracles are given in order to support. Not mere rational assent, to be sure; if such were the case, miracles would amount to little more than intellectual coercion. No, miracles are performed in order to give true faith, faith in the sense of trust and not of mere belief. Miracles are given so that we can know God, with the knowledge born of experience rather than read in a textbook. If this is so, then what is the spiritual knowledge which the Church wishes to plant in each of our hearts by means of the Paschal light shining through today's Gospel reading? Well, after all this is not so complicated. The Scriptures always reveal to us both our own souls on the one hand, and the glory and mercy of God on the other. But Christ is risen. And like Thomas, we will one day behold Him risen from the dead with our own eyes. Like the Myrrh-bearing Women, we will see the stone of our hearts rolled away. And like the paralytic, we will one day hear the voice of Christ bidding us to "arise and walk towards the paths that are straight." But what we do then is always and irrevocably our own choice. We must still choose to believe, as did Thomas. We must still choose to enter within our hearts, as did the Myrrh-bearers. And we must still choose to actually get up and walk, as did the paralytic. The miracle of God is that we are given the power to do this. Yet it will not be done for us. Let us pray that the Lord will grant us the faith to bear patiently our spiritual infirmities in the sure knowledge that, though they are present, they have nevertheless been already overcome. Let us rejoice always in the healing that has been granted to us, as men who have received their cure though the medicine's action might not be instantaneous. And above all, let us together glorify with our whole hearts Christ risen from the dead, trampling down death by death, and upon those in the tombs bestowing life. For it is, in the end, our worship of Him which is itself our resurrection. Amen.

Communion Verse:

Receive the Body of Christ! Drink the Source of immortality.

The just man shall be in everlasting remembrance. An evil report he will not fear. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Blessed is He Who Comes:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

We have seen the true light:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

May our mouths be filled:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Blessed be the name of the Lord:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Glory and Now:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life. Lord, have mercy. Lord, have mercy. Lord, have mercy. Give the blessing.

НЕДІЛЯ РОЗСЛАБЛЕНОГО

СВЯТИХ КИРИЛА І МЕТОДІЯ, УЧИТЕЛІВ СЛОВ'ЯНСЬКИХ.

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Тропар (3): Нехай веселяться небесні, нехай радуються земляни, бо показав владу рукою Своєю Господь. Він смертю смерть подолав, первістком з поміж мертвих став, визволив нас із глибин аду, і подав світові велику милість.

Тропар (4): Рівноапостольні Кириле й Методію, богомудрі вчителі слов'янських країн! Моліть Владику всіх, щоб усі слов'янські народи утвердилися в істинній Христовій вірі й однодумності та щоб Він примирив світ і спас душі наші.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (3): Підведи Господи, божественним Своїм змилюванням, душу мою, тяжко розслаблену всякими гріхами й негідними вчинками, як і розслабленого підвів Ти колись, щоб вона, спасенна, звивала до Тебе: Милосердний Христе, слава владі Твоїй!

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (8): Хоч і до гробу зійшов Ти, Безсмертний, то адову зруйнував Ти силу і воскрес, як переможець, Христе Боже, жінкам мироносицям звістивши: Радуйтеся! І мир дарував Ти Своїм апостолам, упалим же подав воскресіння.

Прокімен (1): Милість Твоя, Господи, хай буде над нами, бо ми надіялись на Тебе.

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала.

Прокімен (7): Чесна перед Господом смерть преподобних його.

Стих: Що віддам Господеві за все, що він воздав мені?

Апостол:

Діянь святих апостолів читання. (Ді 9:32-43)

Тими днями, сталося, що Петро, обходячи всі усюди, прибув і до святих, що мешкали в Лідді. Там він знайшов одного чоловіка, на ім'я Еней, що лежав на ліжку вісім років і був паралітик. Петро сказав до нього: "Енею, Ісус Христос тебе оздоровляє. Устань і сам постели собі ліжко!" І вмиль той підвівся. І бачили його всі мешканці Лідди та Сарону, і повернулися вони до Господа. Була ж у Яффі одна учениця на ім'я Тавита, що значить у перекладі Дорка (Сарна). Вона була повна добрих діл та милостині, що чинила. І сталося тими днями, що вона занедужала й умерла. Обмили її і поклали в горниці. А що Лідда лежить близько Яффи, учні, почувши, що Петро там, послали двох чоловіків з просьбою до нього: "Не отягайся прийти аж до нас!" Петро негайно рушив з ними. І як прийшов, вони його повели наверх у горницю, де всі вдови оточили його з плачем, показуючи йому туніки й плащі, що їх робила Дорка, будучи з ними. Велівши всім вийти з хати, Петро став на коліна й почав молитися, а повернувшись до тіла, мовив: "Тавито, встань!" І та відкрила свої очі й, побачивши Петра, сіла. Він же подав їй руку та й підвів її і, прикликавши святих та вдів, поставив її живою. Довідалась про це вся Яффа, і багато повірило в Господа.

Алилуя:

Стих: Милості Твої, Господи, оспівуватиму повік, і з роду в рід. Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина Твоя. Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Священики Твої зодягнуться в праведність, і преподобні Твої вельми радітимуть. Алилуя, Алилуя, Алилуя.

Стих: Бо Господь вибрав Сіон, і зволив, щоб він став Його оселею. Алилуя, Алилуя, Алилуя.

Євангеліє: (Ів 5:1-15)

Того часу, було свято юдейське, тож Ісус прибув до Єрусалиму. А є в Єрусалимі при Овечих воротах купелеве місце, по-єврейському воно зветься Витесда, що має п'ять критих переходів. Лежала в них сила недужих, сліпих, кривих, усохлих, які чекали, коли то зрушиться вода: ангел бо Господній сховає час від часу в купелеве місце та й заколючував воду, і хто, отже, перший поринав по тому, як вода заколючувалася, то одужував - хоч яка б там була його хвороба. Один чоловік там був, що нездужав тридцять і вісім років. Побачив Ісус, що він лежить, а довідавшись, що було вон вже дуже довго, каже до нього: "Бажаєш одужати?" "Не маю нікого, пане, - одрікає йому недужий, - хто б мене, коли ото вода зрушиться, та й пустив у купіль: бо ось тільки я прийду, а вже інший передо мною поринає." Мовить Ісус до нього: "Устань, візьми ложе твоє і ходи!" Відразу ж і одужав той чоловік, і взяв ложе своє і почав ходити. Був же той день - субота. Юдеї і кажуть до одужалого: "Субота адже ж! Не личить тобі ложе носити!" А той їм у відповідь: "Візьми ложе твоє і ходи, - сказав мені, хто мене оздоровив." Спитали його: "Хто він - той, що сказав тобі: Візьми і ходи?" Та одужалий не знав, хто він, бо Ісус зник у натовпі, що юрмився на тому місці. Щойно потім знайшов його Ісус у храмі і мовив до нього: "Оце ти видужав, - тож не гріши більше, щоб щось гірше тобі не сталося." Чоловік пішов і оповів юдеям, мовляв, той, хто його оздоровив, - Ісус.

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

Христос воскрес! Дорогі в Христі браття і сестри! Сьогодні чергова неділя після Господньої Пасхи – Неділя Розслабленого. Ми чули розповідь Євангелиста Йоана про подію, яка сталась в Єрусалимі при Овечих воротах. Там, при купелевому місці, постійно перебувало багато хворих, різного роду калік, які очікували на зрушення ангелом води. Та оздоровлення чоловіка, хворого, розслабленого - спаралізованого 38 років, який майже половину свого життя був в неволі недуги. Євангелист Іван, описуючи становище хворого, не подає ніяких скарг того чоловіка на свою недугу. Розслаблений терпеливо зносить все, живе надією на своє оздоровлення бодай при кінці життя. І ось Господь Ісус

Христос прийшов у це царство скорботи, щоб розділити з людьми їхні страждання. Озирнувшись довкола і увагу Його привернув старий сивий розслаблений чоловік, людина яка не могла рухатися, через те, що в неї були паралізоване все тіло. Господь підійшов до нього і спитав: “Хочеш бути здоровим?” Тоді відповів Йому хворий: “Пане, я не маю людини, щоб вона, як порушено воду до купальні всадила мене. А коли я приходжу, то переді мною вже інший улазить”. Дуже гарно, безумовно, стояти біля води, дивитись на неї, коли вона стоїть спокійно, не рухається. Як те дзеркало, коли ясно відбивається в ньому все те, що на березі. Але, як цей спокій води надокучав хворим, що чекали зцілення. З яким нетерпінням ждали хворі, коли цей спокій порушиться, коли вода в купіллі порушиться. І ось коли це траплялось, коли Божя сила порушувала воду, як метушилися ці слабі що біля неї лежали! Звідки бралась в них сила? То вони цілими роками спокійно лежали, а тут кожен старався першим долізти, кинутись у воду, щоб від неї одержати зцілення. Ось в такому стані перебував і цей євангельський розслаблений. Але Господь змилювався над цим хворим говорячи до нього: “Уставай візьми ложе своє - та й ходи!”. І зараз одужав цей чоловік і взявши свою постіль він почав ходити. Після тридцяти восьми років хвороби, він почав ходити, і здавалось така людина, після скількох років хвороби, повинна б була все своє життя дякувати Богові за зцілення, але слабкою була віра того хворого, не увірував він у свого Спасителя, а віддалився від Нього. Після того зустрів Ісус у храмі його, тай промовив до нього: “Ось видужав ти. Не гріши ж уже більше, щоб не сталось тобі чого гіршого!” Сьогоднішнє Євангеліє нагадує нам про те, що ми маємо могутні засоби для переміни свого життя, для лікування своєї душі – хрест та порожній гріб Ісус. Наш Господь Ісус зцілив цього нещасного хворого паралітика, не дивлячись на те, що він не просив зцілення, що він навіть не знав свого Цілителя. Цей Євангельський уривок, вкотре, показує нам, що ми, люди, замість того, щоби шукати Бога та Його слово, шукаємо виконання своїх забаганок зовсім в інших місцях: шукаємо собі якихось святинь, якихось водів, амулетів, оберегів, червони ниток, які можуть нас зцілити, але не шукаємо Бога. Ми бачимо, що Ісус знову робить перший крок назустріч людині. Він підходить до хворого паралітика та запитує: «Бажаєш одужати?». Це ж питання сьогодні стосується кожного із нас: «Бажаєш одужати? Чи ви хочете бути здоровими». Або іншими словами: «Чи хочете ви, щоби Господь простив вам ваші гріхи? Чи ви хочете відновити свій зв'язок із Богом?». Життя цього нещасного паралітика було змінено в досить різкий та несподіваний для нього спосіб. Він всі свої надії та сподівання покладав на воду купальні, натомість Ісус перемінив його життя, зціливши його в зовсім інший спосіб. Ми із вами маємо іншу купіль – Слово Боже, святе Письмо, яке є невичерпним джерелом життя. Воно здатне оживити нас не раз у рік, але завжди. Нерідко наші проблеми, труднощі, терпіння, розчарування, кривди нас наскільки прибивають до землі, що ми не бачимо нічого, отоді ми дійсно схожі на того паралітика. Біля нас завжди стоїть Христос, який здатний нас підняти, зцілити та оживити. Він стоїть та запитує: «бажаєш одужати?». Амінь!

Достойно:

Ангел звістив Благодатній: Чиста Діво, радуйся! І знову кажу: Радуйся! Твій син воскрес на третій день із гробу, і мертвих воскресив. Люди, веселіться!

Світися, світися, новий Єрусалиме! Слава бо Господня на тобі засяяла! Радій нині і веселися, Сіоне, а ти, чиста Богородице, втішайся воскресінням Сина твого.

Причасний:

Тіло Христове прийміть, джерела безсмертного споживіть.

Пам'ять про праведника буде вічна, лихої слави він не лякається. Алилуя, алилуя, алилуя.

Благословенний:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Ми бачили світло:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Нехай сповняться уста наші:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Нехай буде ім'я Господнє:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Слава і нині:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував. Господи, помилуй.

Господи, помилуй. Господи, помилуй. Благослови.

Since the moment when Jesus, from the cross, entrusted Mary to St. John, and St. John to Mary, the Church has received God's plan that Mary's earthly motherhood of Jesus is extended to all of us in a real and spiritual way. As the Mother of the Church, Mary's gift of self, resulting in her giving birth to Jesus in the stable, has been extended to each of us. She is a true mother who is joined to us and who watches over and intercedes for us, her children, with Christ her son. She is part of God's plan in the passing from death to new life.

Our reverence for life reaches its peak when we respect human life. It is fundamental to our Catholic faith that human life bears the image and likeness of God. Human nature was shared in by the Son of God who participated in motherhood by His own birth among us. For that reason, human motherhood is also a sacred reality in creation.

In our earthly mothers we recognize the gift of self that begins at conception and lasts a lifetime. For nine months a woman has a singular and complete intimacy with the life she is carrying. Both physically and spiritually the mother nurtures the life within her. As a consequence, on the day of birth and going forward there is a particular bond between mother and child as part of God's plan.

With the celebration of Mother's Day this week, we honor our mothers and every mother. We thank them not only for beginning the gift of life but also for their role in the formation of their children. A mother's love, instruction, correction and encouragement are vital components of a healthy society with flourishing children integrated into their families and the wider connections of life. And how often it is that the mother's faith is the engine that propels faith and sets the tone in the transmission of the knowledge and love of God to the next generation.

Happy Mother's Day to all mothers. And a special prayer of thanks this month to Mary, the mother given to us by Jesus.

The **Moleben to the Mother of God**, composed by Father Meletius Lonchyna in the early 20th century will take place every Sunday in the month of May. In this service, the Gospel reading is followed by a series of petitions to the Ever-Virgin Mary, each of which begins with the words, "Rejoice, O Mary", and to which the people respond with the refrain "O most holy Mother of God, save us."

Please Pray for our Sick and Homebound Parishioners

Будь ласка, молись за наших хворих і прибулих до дому парафіян

Fr. Ihor Papka, Fr. Zbigniew Brzezicki, Oleh and Valentina Babski, Marylou Blaisdell, Josephine Housty, Ian Brown, Adrianna Halloran, Cole Cheney-Halloran, Carmel Horangic, Christine Kolagji, Helen Kucman, Martha Majkut, Karen and Jaroslaw Maksymowych, Jean Mandych, Sherri Martel, Katherine Masso, Jennifer McMillan, Katharine McNaughton, Jackie Morales, Lauren Morales, Tanya and Ronald Morales, Lena Puciw, Patty Enright, Jean Koromaus, Alan Pasiecznyk, Billie Sheesley, John Terninko, Elisha Wallace, Greg and Mary. Please contact Fr. Ihor or a Trustee if you would like to add a friend or loved one to this prayer list.

CELEBRATE!

May 4– Andrew R.

May 7 – Halyna S.

May 18 – Mykhaylo S.

May 19 – Holden H.

May 25-Pam & Richard Young Wedding
Anniversary

Na Mnohaya Lita! May our dear Lord grant you many more healthy & happy blessed year!

News & Announcements

On Sunday May 18th the Diocese of Manchester, NH is beginning a Eucharistic Pilgrimage, with the Body of Christ visiting every church within their diocese. We have been asked to host the Pilgrimage at our parish, with the pilgrims arriving at our parish at 1:45pm on Sunday May 18th. Staying until 3:05 pm. We are the **VERY FIRST** stop, after the Cathedral, on the pilgrimage route. We are expecting **SEVERAL HUNDRED** visitors that day...

We will need volunteers from our parish to assist with the endeavor. We would need 2-4 ushers, 1-2 people in the parish hall directing pilgrims to the bathrooms, and we would need many parishioners to stay in the church to pray with the Roman Catholic pilgrims.

Please consider staying for this and volunteering. This is a big event and a great opportunity to promote our parish. Contact Deacon Jon with any question, 603-233-9948

Celebration of the Holy Mysteries:

RECITATION OF THE HOLY ROSARY & CONFESSIONS: ½ HR before Divine Liturgy

BAPTISM / MARRIAGE/ ANOINTING OF THE SICK / COMMUNION: Contact FR. IHOR (AT LEAST SIX MONTHS PRIOR TO WEDDING for MARRIAGE)

SCHEDULE OF DIVINE LITURGIES: Sundays 10AM(Sept- May) Sundays 9AM(June-Aug.) Holy Days of Obligation: 7PM

Saturday Services: Fr. Ihor is celebrating Vesper services every Saturday at 6 PM. All parishioners are invited to attend this beautiful service. Those who wish to have a Divine Liturgy celebrated for a loved one whether living or deceased or for a private intention are still able to do so. Please request your Divine Liturgy by contacting Fr. Ihor at (860) 617-6357 Deacon Jon at (603) 233-9948. Please note that Saturday Divine Liturgies will now be celebrated only at 10 AM (9 AM during the summer months) whenever they are requested. If no Divine Liturgy has been requested for a particular Saturday, then none will be celebrated on that day. The Divine Liturgy schedule in the bulletin will only show 9AM Divine Liturgies on Saturdays when they have been requested. If the bulletin does not show a 9 or 10 AM Divine Liturgy for a given Saturday, then this means that particular Saturday is available for your request.

Суботні Богослужіння

Отець Ігор святкує Вечірню кожної суботи у 7-мі годині вечером. Ласкаво просимо усіх парафіян до участі. Парафіяни які бажають замовити Божественну Літургію в суботу для померших або на особисті інтенції можуть дзвонити до о. Ігоря на номер (860) 617-6357 або до дяка п. Ярослава Максимовича на номер (603) 627-2042. Суботні Божественні Літургії будуть відслужені тільки о годині 10-тій ранком (о годині 9-тій ранком у літніх місяцях) коли замовлені. Якщо Літургія в певну суботу не буде замовлена, то в цей день не буде жодна відправлена. Порядок Богослужін в бюлетені покаже тільки ті суботні Служби Божі які є замовлені. Якщо в бюлетені не відображається Божественна Літургія на дану суботу, то це означає, що ця субота доступна на Ваше замовлення.

FORGOT YOUR ENVELOPE?

You can now use Venmo!

@PBVMUCC

April 2025 Financial Summary

Average attendance 82

April income: \$9,964

April expenses \$5,747

In the black: \$2,795.64

Thank you and God bless you for your generous support of our parish

Why purple, of all colors? To find the answer, we must go back to the story of the Passion found in the Gospels. When Jesus came before Pilate, the Roman governor scourged Him, though he found no crime in Him. After this, Pilate's soldiers mocked Our Lord's Kingship, arraying Him in a purple robe and a crown of thorns: Then Pilate took Jesus and scourged him. And the soldiers plaited a crown of thorns, and put it on his head, and arrayed him in a purple robe; they came up to him, saying, "Hail, King of the Jews!" and struck him with their hands. -John 19:1-3 Purple is the color of royalty, which is why the soldiers used it to mock Christ's Kingship. Little did they know that they mocked no earthly criminal, indeed no earthly king, but the King of heaven and earth! And Jesus Himself bore it all with majestic grace and divine mercy towards His enemies. In order to properly honor Christ's divine Kingship and remember the terrible humiliations He endured for our sake, our altars, vestments, candles, and other sacramental items are bedecked in purple during Lent and other penitential occasions.